

søgt den, ikke finder, at der er nogen Anledning til at antage, at denne Vej skulde blive usarbar i de nærmest paafølgende Aar. Da denne Grund saaledes maa ansees for at være falden bort, har Udvalget fundet, at der var saameget mere, som talte for at begynde paa Hovedlandeveisarbejderne ved Holstebro som Udgangspunct, og at føre Hovedlandeveien til Struer saa tidligt som muligt, fordi Struer er Holstebroes Ladeplads. Det er af denne Grund af største Vigtighed ikke alene for Kjøbstaden Holstebro, men ogsaa for det omliggende Land saavel som for den hele Landstrækning, der ligger Sønden for Holstebro, at man faaer denne Vej saa tidligt som muligt istand til Ladepladsen Struer, hvor de maae hente de fleste Varer, som de kjøbe i Holstebro. Af disse Grunde har Udvalget tilladt sig at foreslaae denne Forandring, som det saaledes skal anbefale til det ærede Things Antagelse.

Indenrigsministeren: Jeg skønner heller ikke rettere, end at der — efter den nu tilveiebragte Oplysning om, at det ikke skal være paatrængende fornødent i det Aar, som omhandles, nemlig 1854—55, at ombygge den Deel af Veien fra Ottesund til Struer, som er udsat for Fare fra Havet — er Mere, der taler for at begynde fra Holstebro af end at begynde nordfra, fra Ottesund. Jeg skal der til føie den Bemærkning, at til de flere Forslag, som ere under Forhandling med Hensyn til det paatænkte jydſke Jernbaneanlæg, er der ogsaa kommet et Forslag om, at Jernbanen skulde føres over Vesterlandet, i en Bue over Holstebro til Viborg, for at inddrage det meget rige Land, som ligger i den nordvestlige Deel af Jylland, navnlig nordvest for Holstebro, i Benyttelsen. Der er tillige paatænkt eller talt om en Sidebane til Struer. Denne vil vistnok ikke kunne finde Sted eller kunne betale sig eller overkommes, men under Forudsætning af, at en saadan Hoved-Jernbanelinie skulde blive valgt, som ovenfor nævnt, vilde det jo

være af særdeles Vigtighed, at der til samme Tid findes en fuldstændig Chaussee imellem Holstebro og Struer, da nemlig de Egne, der ligge i nordvestlig Retning, skulle over Struer komme i Forbindelse med en eventuel Hovedstation ved Holstebro. Skjøndt det naturligtvis for Diebliffet er ganske uvist, hvilken Retning Banen vil gaae, er dette dog altid en Mulighed, som man, naar der dog her kan tales om en Forberedelse af et Veianlæg, maaskee ikke ganske bør lade ude af Sigte. Der er nemlig gjort et ganske særdeles Tilbud fra Ringkjøbing Amt for at understøtte denne Retning af Jernbanen, et Tilbud, som viser, hvilken Vægt man der lægger derpaa, og man kan efter min Mening ikke nægte Muligheden af, at Holstebro kan blive et vigtigt Punct, og det bliver da naturligt, at man først forbereder Anlæg af en Chaussee fra Holstebro til Struer, som er Holstebroes Ladeplads, og derhos en meget vigtig Plads for de omliggende Strækninger.

Tung: Det har glædet mig at høre den ærede Indenrigsminister udtale sig for det af Udvalget gjorte Forslag, at Hovedlandeveien først bliver anlagt fra Holstebro til Struer. Det er nemlig vist, at denne Vej med den Besskaffenhed, den for Diebliffet har, allerede nu paaføres af maaskee 30 til 40 Gange saamange Bogne om Dagen, som den Vej, der ligger paa den anden Side af Struer og fører til Ottesund, da Veien fra Holstebro til Struer, der jo er Ladeplads for Holstebro, altid besaeres fra Morgen til Aften med Varer, som føres ikke alene til Holstebro, men ogsaa fra Holstebro høit op i Landet. Disse Varer ere som oftest af svær Besskaffenhed, idet Huus-tømmer, som jo paa Vesterregnen mangler aldeles, saa at det maa have i norſke Varer, gjerne hentes ved Struer, og det fra sjerne Egne, da Indseilingen til Ringkjøbing jo for Diebliffet er forsaundet, og den norſke Handel derfor kun med yderste Besværlighed kan gaae over Ringkjøbing.